

Sygn. akt II Ca 535/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Mariusz Broda**

Protokolant: sekretarz sądowy Marta Siadul

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2021 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko U. W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej U. W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Pińczowie

z dnia 27 sierpnia 2020 roku sygnatura akt I C 117/20

uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie.

Sygn. akt II Ca 535/21

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17.08.2020r. Sąd Rejonowy w Pińczowie zasądził od U. W. na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą W. 7445,93 zł oraz kwotę 1917 zł tytułem kosztów procesu. Podstawy faktyczne i prawne takiego rozstrzygnięcia Sąd pierwszej instancji przedstawił w pisemnym uzasadnieniu (k.144-148).

Wyrok w całości zaskarżyła pozwana. W wywiedzionej apelacji przede wszystkim zarzuciła naruszenie art. 505³⁶ kpc oraz art. 505³⁷ kpc w brzmieniu nadanym nowelizacją, „która weszła w życie w dniu 21.08.2019r.”, poprzez ich niezastosowanie i nieumorzenie postępowania w całości w związku ze skutecznie wniesionym sprzeciwem od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Wobec powyższego skarżąca sformułowała cztery alternatywne wnioski apelacji, w tym m.in. o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja, o ile prowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania okazała się zasadna.

Odpowiedź na pytanie o naruszenie przepisów art. 505³⁶ kpc oraz art. 505³⁷ kpc determinowana była w pierwszej kolejności wyjaśnieniem tego, czy co do samej zasady miały one zastosowanie w tej sprawie. Sąd Rejonowy wykluczył to, skoro rozpoznał sprawę merytorycznie, po jej przekazaniu przez Sąd Rejonowy rozpoznający sprawę w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Stosownie do treści art. 11 pkt. 3 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2019.1469) sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoznawane w elektronicznym postępowaniu upominawczym do czasu zakończenia postępowania w danej instancji podlegają rozpoznaniu zgodnie z przepisami w brzmieniu dotychczasowym. Z kolei zgodnie z art. 17 teże ustawy, wchodziła ona w życie po upływie 3 miesięcy od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 1 pkt 6, 7,20,22, 30, 34,44,46,47, 52-59, 66, 85, 94, 118, 119, 121-123, 125, 151 153,155, pkt 157 lite c, 158, 166-168,170-173, pkt 187 lit. b, pkt 211 lit. a, 223,224, 226228,230-233, art. 4, art. 5 pkt 7 i 8 oraz art. 6, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia; 2) art. 1 pkt 2, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia; 3) art. 1 pkt 198-202, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia. W kontekście treści w/w art. 17 pojawia się pytanie jak rozumieć przesłankę z art. 11 pkt. 3 – w postaci „daty wejścia w życie”, skoro ten ostatni przepis – w przeciwieństwie do w/w art. 17 operuje „jedną datą wejścia w życie”. Zauważyć należy, że z analizowanego art. 17 wynika, że ustawa nowelizująca kpc, co do zasady weszła w życie w dniu 7.11.2019r., a tylko na zasadzie wyjątku od tej reguły nowelizacji przepisów ściśle określonych wchodziły w życie w trzech innych datach. Przy czym wynikająca z w/w art. 17 pkt. 3 data wejścia w życie nowelizacji (na zasadzie wyjątku od zasady), tj. 7.02.2020r. - dotyczy jedynie ośmiu

przepisów elektronicznego postępowania upominawczego, w tym i tych dwóch w/w. Zatem przywołany już przepis art. 11 pkt. 3 ustawy nowelizującej kpc należy rozumieć w ten sposób, że wskazaną w nim „datą wejścia w życie” jest data wejścia w życie ustawy nowelizującej co do samej zasady, tj. 7.11.2019r. Analizowany przepis art. 11 pkt. 3 nie operuje bowiem przesłanką „daty wejścia w życie” poprzez odwołanie się tylko do daty wejścia w życie przepisów nowelizujących elektroniczne postępowanie upominawcze, a - raz jeszcze podkreślić należy – „datą wejścia w życie ustawy” – łącząc to z upływem trzymiesięcznego terminu od dnia jej ogłoszenia. Zatem próba „przesunięcia” „dnia wejścia w życie” – w rozumieniu art. 11 pkt. 3 w/w ustawy nowelizującej kpc, na 7.02.2020r., tylko dlatego, że dotyczy ona wejścia w życie – na zasadzie wyjątku od zasady tych kilku przepisów z elektronicznego postępowania upominawczego, nie znajduje uzasadnienia. Podkreślić należy, że przecież z dniem 7.11.2019r. zostały znowelizowane te przepisy kodeksu postępowania cywilnego (regulujące proces), które co do zasady, w takim brzmieniu mogą mieć zastosowanie także do spraw pierwotnie wszczętych, a następnie rozpoznawanych w elektronicznym postępowaniu upominawczym, o ile tylko data wszczęcia nastąpiła w dniu 7.11.2019r. lub w innym dniu po tej dacie. Zatem odpowiedź na pytanie, czy po skutecznym wniesieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym będą miały zastosowanie przepisy sprzed nowelizacji kpc, czy te już obecnie obowiązujące, w pierwszej kolejności winna być determinowana po pierwsze przyjęciem, że art. 11 pkt. 3 ustawy nowelizującej wskazuje na datę 7.11.2019r., po drugie – zidentyfikowaniem daty wszczęcia sprawy rozpoznawanej w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Niniejsza sprawa (pierwotnie rozpoznawana w elektronicznym postępowaniu upominawczym), ponad wszelką wątpliwość została wszczęta w dniu 23.12.2019r. (k.3). W kontekście zidentyfikowanej już „daty wejścia w życie” nie nastąpiło to przed 7.11.2019r., co oznacza, że przepis art. 11 pkt. 3 ustawy nowelizującej nie ma w tym przypadku zastosowania. Innymi słowy do rozpoznania sprawy także przed Sądem pierwszej instancji winny były mieć zastosowanie przepisy kpc w brzmieniu nadanym nowelizacją z dniem 7.11.2019r. Nie oznacza to jeszcze, że z tym dniem mogły mieć już zastosowanie przepisy art. 505³⁶ kpc oraz art. 505³⁷ kpc – w brzmieniu już po nowelizacji, bo jak zostało wyjaśnione, w tym przypadku nastąpiła ona dopiero z dniem 7.02.2020r. Z tej przyczyny, skoro co do zasady zastosowanie winne mieć przepisy kpc w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, co do zasady z dniem 7.11.2019r., a na zasadzie wyjątku dotyczącego w/w przepisów elektronicznego postępowania upominawczego – z dniem 7.02.2020r., to doniosłości nabrało to, w jakiej dacie został wniesiony sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, tj. przed dniem 7.02.2020r., czy też w tej dacie lub później. W grę wchodzi bowiem dwie sytuacje, pierwsza, w której sprawa nie została wszczęta przed dniem 7.11.2019r.(a w tej lub

późniejszej dacie), a sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym został wydany przed dniem 7.02.2020r. oraz druga, w której sprawa także nie została wszczęta przed dniem 7.11.2019r. (a w tej lub późniejszej dacie), ale sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym został wydany w dniu 7.02.2020r. lub później. W pierwszej z nich, chociaż co do zasady będą miały zastosowanie już przepisy w brzmieniu po nowelizacji z dniem 7.11.2019r., a więc te dotyczące części ogólnej procesu, to nie będą miały zastosowania przepisy art. 505³⁶ kpc oraz art. 505³⁷ kpc – w wersji znowelizowanej, bo ich nowelizacja jeszcze wtedy nie weszła w życie, natomiast w drugiej, będą miały zastosowanie przepisy już w wersji znowelizowanej, łącznie z art. 505³⁶ kpc oraz art. 505³⁷ kpc, bo nowelizacja tych ostatnich już wówczas weszła w życie.

Niespornie pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty w dniu 25.02.2020r. (k.7-11), a zatem już po dacie 7.02.2020r., co oznacza, że zastosowanie miały zarówno art. 505³⁶ kpc oraz art. 505³⁷ kpc – w brzmieniu obowiązującym od dnia 7.02.2020r. Tym samym, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie rozpoznający sprawę w elektronicznym postępowaniu upominawczym, z uwagi na skutecznie wniesiony sprzeciw, stosownie do art. 505³⁶ kpc winien był umorzyć postępowanie w zakresie, w którym nakaz utracił moc, a nie przekazywać sprawę Sądowi Rejonowemu w Pińczowie, bo nie było już ku temu podstawy prawnej (przepis art. 505³⁶ kpc w brzmieniu sprzed daty 7.02.2020r. już nie obowiązywał). Zatem ma rację skarżąca, co do tego, że postępowanie po skutecznie wniesionym sprzeciwie winno być umorzone. Bezpodstawność przekazania sprawy – w sytuacji kiedy podlegała ona obligatoryjnemu umorzeniu, oznaczała niedopuszczalność wydania wyroku przez Sąd pierwszej instancji, który w zaistniałej sytuacji winien był umorzyć postępowanie, ale już na podstawie art. 355 § 1 kpc (nie na podstawie art. 505³⁶ kpc, bo adresatem tego przepisu pozostaje sąd rozpoznający sprawę w elektronicznym postępowaniu upominawczym).

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 3 kpc orzekł jak w sentencji.

SSO Mariusz Broda